

FABRICILE DE RECICLARE

Definirea conceptului

Fabrica de reciclare este un spațiu în care deșeurile sunt transformate în materie primă, în produsul inițial sau dobândesc alte scopuri.

Utilizare

Majoritatea societăților comerciale ce au ca obiectiv de activitate reciclarea funcționează după următorii pași :

- ✚ deplasarea clientului care vrea să depună o cantitate de deșeuri la sediul înregistrat
- ✚ cantitatea de deșeuri adusă este cântărită, iar clientul este plătit în numerar (dacă cantitatea nu depășește 2000 kg)
- ✚ apoi deșeurile sunt sortate amănunțit
- ✚ în final, sunt balotate cu ajutorul presei automate.

Unele firme pun la dispoziția clientului și transportul deșeurilor în cantități mai mici de 500 de kg.

SOLUȚII

- 👉 Construirea mai multor fabrici de reciclare în toată țara, în special în zona Capitalei.
- 👉 Adoptarea unei legislații care să încurajeze oamenii să colecteze deșeurile și să le sorteze.
- 👉 Adoptarea unei legislații care să oblige colectarea selectivă a gunoiului prin amplasarea oriunde în spațiul public a coșurilor de gunoi compartimentate pentru fiecare tip de deșeu.
- 👉 Introducerea unui nou program de salubritate: în locul unei singure autospeciale care strânge gunoiul nesortat, să circule câte 5 autospeciale, fiecare având sarcina de a colecta un anumit tip de obiect (sticlă, plastic, metal, hârtie și gunoi menajer)
- 👉 Evident, ca soluția prezentată anterior să poată fi realizabilă, fiecare gospodărie trebuie să-și sorteze gunoiul
- 👉 Totuși, pentru că prima soluție implică educarea populației, ce necesită timp, o soluție pe termen scurt mult mai fezabilă și rapidă ar reprezenta-o sortarea gunoiului direct în centrele de depunere a acestuia ale firmelor de salubritate. Acest proces nu necesită schimbarea legislației actuale, nu obligă societățile de salubritate la investițiile necesare reînnoirii echipamentului și achiziționării de noi autospeciale pentru fiecare tip de deșeu, iar forța de muncă ce ar trebui în mod obligatoriu mărită, s-ar regestiona nu pentru angajare de mai mulți muncitori pe teren și de șoferi ai autospeciialelor, ci pentru găsirea de personal ce să aibe ca obiect de activitate sortimentarea deșeurilor. După finalizare procesului de încadrarea a fiecărui deșeu într-una din categoriile materialelor reciclabile, acestea vor trebui transportate la fabricile de reciclare, activitate ce trebuie depusă împreună, în baza unui contract avantajos atât pentru firma de salubritate cât și pentru firma de reciclare. Toate aceste demersuri se pot duce la îndeplinire doar prin implicarea statului român, și bineînțeles prin alocarea de fonduri sau găsirea unor omg-uri doritoare să investească în acest proiect.

- Organizarea unor campanii prin care să informăm populația în legătură cu situația critică în care ne aflăm. Un semnal de alarmă ce poate mobiliza societatea este termenul limită impus de Uniunea Europeană. Conform acestuia, România trebuie ca, până în 2020, să recicleze 60% din deșeurile municipale. Această cotă nu ar părea ridicată într-o țară precum Germania (liderul clasamentului la capitolul reciclare cu peste 60% din gunoiul municipal reciclat), însă România reciclează doar 4,5% din deșeurile municipale.

Zona București - Ilfov

Deși multe dintre măsurile prezentate mai sus încă așteaptă să se concretizeze, România încearcă să progreseze la acest capitol. Deși se puteau lua măsuri mai puțin costisitoare și ”drastice” orice început e bine primit.

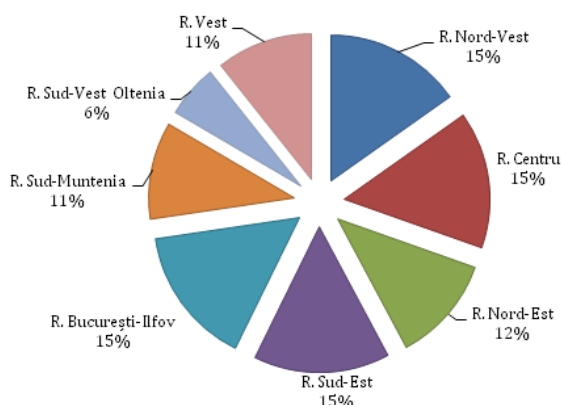
GreenGlass, cea mai modernă fabrică de reciclare a sticlei din Europa de Est, a fost inaugurată recent în București.

Reprezentanții *GreenGlass* estimează că fabrica poate procesa toate deșeurile de sticlă din București în doar 7 zile. Obiectivul de reciclare a deșeurilor de ambalaje de sticlă pentru România ca stat membru al UE este de 60% din cantitatea pusă pe piață, începând cu anul 2012. „În România, cantitatea monitorizată de sticlă pusă anual pe piață sub forma ambalajelor este de aproximativ 200.000 de tone, la care se adaugă o cantitate nemonitorizată de peste 300.000 de tone de sticlă plată folosită în construcții, precum și cantități importante de sticlă provenită din industria auto” ne informează directorul sucursalei din România.

Sticla este singurul material care se poate recicla la infinit fără să-și piardă calitățile.

Situația în restul țării

Fig.6 Deșeurii municipale colectate în anul 2007, pe regiuni

Din diagrama alăturată observăm că nu există o regiune în care colectarea deșeurilor să se facă mult mai eficient decât în celelalte zone. De aceea, este nevoie de o revoluție la scară largă, pentru a reuși, nu doar în București. Evident, există fabrici de reciclare peste tot în țară, unele mai performante, altele mai puțin. Însă, rezultatul final este aproximativ același, conform diagramei alăturate.

Din punctul nostru de vedere, la nivel național, problema ar trebui rezolvată de la rădăcină: schimbarea legislației mult prea permisive. După aceea este nevoie de educarea populației în acest sens, ca toată lumea să constate situația nefavorabilă în care ne aflăm. Apoi, o restructurare și reorganizare a sistemului de salubritate este absolut necesară. Acești pași reprezintă fundația unei restructurări. Desigur, se mai pot aduce modificări, adaptări pe parcurs și, de asemenea, se mai pot adăuga inițiative la lista noastră prezentată anterior.

Dezavantaje

Acest proiect este menit să dezvolte societatea românească și să o aducă la standardele europene. Chiar dacă poate fi costisitor din punct de vedere material și necesită multe campanii de informare (televizate, stradale, în presă etc), această evoluție ne ferește de amenda Uniunii Europene, care se va aplica în cazul în care, până în 2020, nu reciclăm cel puțin 60% din deșeurile municipale.